

บทที่ 2

บริษัทการค้าระหว่างประเทศในต่างประเทศ

ในบทนี้จะได้ทำการศึกษาถึงบริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลีใต้ซึ่งเป็นประเทศที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาถึงบริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยในบทที่ 3 ต่อไป

บริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศญี่ปุ่น

ประวัติการจัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศญี่ปุ่น /1

บริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศญี่ปุ่นมีลักษณะการดำเนินงานที่ซับซ้อนและมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจหลายประเภท เช่น การเงินการธนาคาร, การอุตสาหกรรม, การนำเข้าและส่งออกสินค้าของประเทศ, การขนส่งและการประกันภัยรวมถึงคลังสินค้า เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีประวัติความเป็นมาเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์, การเมือง, วัฒนธรรมและสังคมของประเทศญี่ปุ่นโดยตรง ย้อนหลังไปนานกว่า 100 ปี บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นมีจุดกำเนิดมาจากบริษัทการค้าครอบครัวขนาดใหญ่ซึ่งมีอิทธิพลในวงการค้าของญี่ปุ่นในอดีตซึ่งเรียกว่า ไชบัตซุ (ZAIBATZU) ในสมัยเมจิ (พ.ศ. 2411-2455) ภายหลังจากที่โชกุนโตกุกาวาสึนอำนาจการปกครองกลุ่มการค้าครอบครัวขนาดใหญ่ที่ให้การสนับสนุนต่อกลุ่มผู้ต่อต้านโชกุนโตกุกาวา คือ กลุ่มครอบครัวตระกูลมิตซุย (MITSUI ZAIBATZU) และกลุ่มครอบครัวตระกูลอิวาซากิ (MITSUBISHI ZAIBATZU) ต่างก็ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลในสมัยเมจิเป็นอย่างดี ทำให้สามารถขยายธุรกิจของตนออกไปในวงการค้าประเภทต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วทั้งในด้านการธนาคารและการเงิน, การขนส่งสินค้าภายในประเทศทั้งทางบกและทางเรือ รวมถึงการจัดจำหน่ายสินค้าภายในประเทศ ประกอบกับรัฐบาลในสมัยนั้นมีนโยบายที่จะทำการพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมโดยได้ให้การสนับสนุนในการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมหนัก แต่เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นได้ใช้นโยบายเศรษฐกิจแบบปิด (CLOSED ECONOMY) มาก่อนหน้าสมัยเมจิเป็นเวลานาน ทำให้ไม่มีการติดต่อทำการค้ากับต่างประเทศมาก่อน ยกเว้นประเทศเนเธอร์แลนด์ที่ญี่ปุ่นได้อนุญาตให้ทำการค้าขายในเมือง

/1 Alexander K.Young, The Sogo Shosha Japan's Multinational Trading Companies(Tokyo ; Charles E.Tuttle Co.,1984)

นางาซากิ จึงทำให้อุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่นมีระบบการผลิตที่ล้ำหลังต่างประเทศอยู่มาก เพราะขาดเทคโนโลยีและเครื่องจักรที่ทันสมัย จึงเป็นสาเหตุให้รัฐบาลให้ความสนับสนุนแก่กลุ่มบริษัทการค้าครอบครัวขนาดใหญ่และบริษัทการค้าอื่นที่มีความพร้อมในการทำการค้าระหว่างประเทศ

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศญี่ปุ่น

1. เพื่อพัฒนาการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นให้สามารถจัดหาวัตถุดิบ, เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อนำมาปรับปรุงการผลิตสินค้าและอุตสาหกรรมของประเทศ

2. เพื่อสร้างระบบแรงงานของประเทศ โดยยึดหลักการแบ่งงานกันทำ กล่าวคือ บริษัทในภาคอุตสาหกรรมจะปล่อยงานทางด้านการจัดหาวัตถุดิบและเครื่องจักรรวมทั้งการตลาดให้กับบริษัทการค้าระหว่างประเทศซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญด้านการค้าระหว่างประเทศโดยเฉพาะ คงทำการผลิตสินค้าแต่เพียงด้านเดียว

3. ต้องการลดการผูกขาดทางด้านการค้าระหว่างประเทศซึ่งในระยะเริ่มแรกมีอยู่ในปริมาณน้อยและตกอยู่ในอิทธิพลของบริษัทต่างประเทศซึ่งเริ่มมีบทบาทมากขึ้นในระยะต่อมา

ในระยะแรกที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นเปิดดำเนินการต้องประสบกับปัญหาต่างๆมากมาย เช่น การตลาด, ระเบียบปฏิบัติทางการค้า, เงินไซและข้อผูกพันต่างๆ รวมถึงภาษาที่ใช้ในการติดต่อ ดังนั้นการค้ากับต่างประเทศส่วนใหญ่จึงตกอยู่กับบริษัทของชาวต่างประเทศที่เข้ามาเปิดสาขาหรือตัวแทนในประเทศญี่ปุ่นเท่านั้น ต่อมาบริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นได้แก้ปัญหาด้วยการจัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศเฉพาะด้าน (Specialized Trading Company) * ซึ่งก็ประสบความสำเร็จจนสามารถขยายจำนวนบริษัทการค้าระหว่างประเทศเฉพาะด้านเข้าครอบคลุมสินค้าประเภทต่างๆได้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นกลุ่มการค้าครอบครัวขนาดใหญ่จึงได้จัดตั้งบริษัทหลัก(Holding Company) ** ของตนขึ้นมาในแต่ละกลุ่มเพื่อใช้เป็นบริษัทแกนกลาง

* บริษัทการค้าระหว่างประเทศเฉพาะด้าน หมายถึง บริษัทการค้าที่มุ่งดำเนินธุรกิจในสินค้าที่บริษัทนั้นๆมีความถนัด มีพนักงานเป็นผู้เชี่ยวชาญในธุรกิจนั้นเป็นอย่างดี ดังนั้นประเภทของสินค้าจึงจำกัดเฉพาะเพียง 1-2 ประเภทเท่านั้น เช่น พืชไร่, ัญญาหาร, สินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูป และสินค้าที่ต้องการบริการหลังการขาย เป็นต้น

** เป็นบริษัทหลักของบริษัทในเครือซึ่งมีผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ เป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกัน

ในการดูแลควบคุมการบริหารงานและผลประโยชน์ในบริษัทต่างๆในเครือของตน โดยได้รับความร่วมมือจากรัฐบาลในสมัยนั้นเป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามคงมีเฉพาะบริษัทการค้าระหว่างประเทศในกลุ่มบริษัทตระกูลมิตซูชิ คือ บริษัท มิตซูชิ จำกัด(Mitsui & Co.,Ltd.) และกลุ่มบริษัทในตระกูลอิวาซากิ คือบริษัท มิตซูบิชิ จำกัด (Mitsubishi Corporation) ที่สามารถขยายตัวและเปลี่ยนแปลงการดำเนินการเป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศทั่วไป (General Trading Company)* ได้ก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง และได้มีบทบาทในการให้ความสนับสนุนรัฐบาลญี่ปุ่นในการทำสงครามโลกครั้งที่สองในเวลาต่อมา

ภายหลังเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลง กลุ่มประเทศสัมพันธมิตรได้เข้ายึดครองประเทศญี่ปุ่นและดูแลการปกครองประเทศโดยการจัดตั้ง General Headquarters(GHQ) of The Allied Occupying Forces ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า GHQ ขึ้นปกครองประเทศญี่ปุ่นและได้ออกกฎหมายห้ามจัดตั้งบริษัทหลัก(Holding Company) ซึ่งเท่ากับเป็นการบังคับให้กลุ่มบริษัทการค้าครอบคลุมขนาดใหญ่ตระกูลมิตซูชิ และตระกูลอิวาซากิ ต้องกระจายหุ้นในบริษัทหลักของตน นอกจากนี้ยังได้บังคับให้บริษัท มิตซูชิ จำกัด และบริษัท มิตซูบิชิ จำกัด เลิกดำเนินการ เป็นผลทำให้บริษัททั้งสองต้องแตกตัวออกเป็นบริษัทเล็กๆถึง 170 และ 139 บริษัท ตามลำดับ ซึ่งในการนี้ได้ห้ามใช้เครื่องหมายการค้าและที่ทำการเดิมที่ใช้อยู่ในอดีตดำเนินการอีกต่อไป โดยที่ทาง GHQ ให้เหตุผลของการดำเนินการดังกล่าวว่า เป็นการป้องกันการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบริษัทการค้าระหว่างประเทศทั้งสองบริษัท ทำให้กลุ่มสถาบันการเงินซึ่งไม่ได้ถูกควบคุมด้วยกฎหมายหรือข้อห้ามของ GHQ มีโอกาสในการรวมตัวกันจัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศขึ้นมาแข่งขันกับบริษัททั้งสองได้ โดยสามารถแย่งส่วนแบ่งทางการตลาดได้จากบริษัททั้งสองและขยายตัวอย่างรวดเร็วในเวลาต่อมา

เมื่อการยึดครองของกลุ่มประเทศสัมพันธมิตรสิ้นสุดลงในพ.ศ.2495 กลุ่มสถาบันการเงินต่างๆได้รวมตัวกันได้แก่ Fuyo Group, Daiichi Kangyo Bank Group, Sanwa Bank

* บริษัทการค้าระหว่างประเทศทั่วไป หมายถึง บริษัทการค้าที่มุ่งทำการค้าสินค้าหลายชนิดในปริมาณและมูลค่าสูง เพื่อก่อให้เกิดรายได้สูงสุดและประหยัดต้นทุน จึงเข้าเกี่ยวข้องกับธุรกิจหลายประเภท มีหน่วยงานหาข้อมูลและการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วและเชื่อถือได้อยู่ในตลาดการค้าที่สำคัญหลายประเทศทั่วโลก

Group เป็นต้น เพื่อเพิ่มอำนาจในการลงทุนในบริษัทในเครือของคน ทั้งนี้เพราะรัฐบาลได้ออกกฎหมายห้ามสถาบันการเงินลงทุนในหุ้นของบริษัทต่างๆภายในประเทศญี่ปุ่นเกินกว่า 5-10 % ของเงินทุนของแต่ละสถาบัน ในขณะที่เดียวกันกลุ่มบริษัทครอบครัวมิตซูชิ และ อิวาซากิ(มิตซูบิชิ) ก็ได้พยายามรวบรวมบริษัทในกลุ่มของตนเป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแข่งขันกับกลุ่มของสถาบันการเงิน จึงทำให้ประเทศญี่ปุ่นภายหลังจากสิ้นสุดการยึดครองของกลุ่มสัมพันธมิตร มีบริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ 10 บริษัท ซึ่งแต่ละกลุ่มก็ได้ใช้บริษัทการค้าระหว่างประเทศนี้เป็นแกนกลางในการดูแลการบริหารและควบคุมผลประโยชน์ของบริษัทในเครือของคน บริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่เหล่านี้ ได้แก่

1. Mitsubishi Corporation	บริษัทหลักของ	Mitsubishi Group
2. Mitsui & Co.,Ltd.	" "	Mitsui Group
3. Marubeni Corporation	" "	Fuyo Group
4. C.Itoh & Co.,Ltd.	" "	Daiichi Kangyo Bank Group
5. Sumitomo Corporation	" "	Sumitomo Group
6. Nissho-Iwai Co.,Ltd.	" "	Sanwa Bank Group

นอกจากนี้ยังมีบริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ตั้งขึ้นอีก 4 บริษัท คือ

7. Toyo Menka Kaisha	บริษัทหลักของ	Tokai Bank Group
8. Kanematsu Goshu Ltd.	" "	Tokyo Bank Group
9. Ataka & Co.,Ltd. และ	10. Nichimen Company	ซึ่งเป็นบริษัทการค้า

ระหว่างประเทศบริษัทที่สองในเครือของ Sumitomo Group และ Sanwa Bank Group ซึ่งภายหลังจากบริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ทั้ง 10 บริษัทนี้ได้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาการส่งออกของประเทศญี่ปุ่น และมีชื่อเรียกรวมกันว่า โซโก โซชา (Sogo Shosha) ซึ่งแปลว่าบริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ ดังแสดงปริมาณการค้าของทั้ง 10 บริษัทไว้ในตารางที่ 2-1 และ 2-2

การขยายตัวของบริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศญี่ปุ่น

การรวมตัวของบริษัทต่างๆเพื่อจัดตั้งเป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่นี้ ทำให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นสามารถดำเนินการค้าในปริมาณมากและช่วยในการพัฒนาการค้ากิจการใหม่ๆ อันเป็นผลทำให้สามารถแข่งขันกับบริษัทการค้าของต่างประเทศได้เป็นอย่างดี และจากการที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินการ

ตาราง ที่ 2-1

ตารางเปรียบเทียบ แสดงส่วนแบ่งในปริมาณการค้าของบริษัทการค้าขนาดใหญ่ 10 บริษัทต่อปริมาณการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่น
ระหว่างปี พ.ศ. 2506 - 2519 (CUSTOMS CLEARANCE BASIS)

พ.ศ.	การส่งออก (ล้านเยน)			การนำเข้า (ล้านเยน)		
	ยอดส่งออกรวม (1)	ยอดส่งออกของ10บริษัท (2)	สัดส่วน (3)=(2)/(1)	ยอดนำเข้ารวม (4)	ยอดนำเข้าของ10บริษัท (5)	สัดส่วน (6)=(5)/(4)
2506	2,029,108	1,027,510	50.6	2,608,949	1,635,247	62.7
2507	2,587,290	1,347,899	52.1	2,851,560	1,806,404	63.3
2508	3,140,608	1,654,226	52.7	3,030,017	1,951,135	64.4
2509	3,584,929	1,857,529	51.8	3,606,985	2,337,756	64.8
2510	3,878,485	1,972,648	50.9	4,342,018	2,825,149	65.1
2511	4,921,549	2,383,379	48.4	4,784,361	3,015,756	63.0
2512	6,047,208	2,856,558	47.2	5,761,204	3,598,636	62.5
2513	7,290,125	3,508,481	48.1	6,967,080	4,365,110	62.7
2514	8,470,606	4,316,935	51.0	6,822,595	4,134,418	60.6
2515	9,070,923	4,550,051	50.2	7,659,410	4,797,401	62.6
2516	10,877,202	5,732,800	52.7	12,369,133	7,925,656	64.1
2517	17,079,634	9,577,444	56.1	18,276,314	10,462,932	57.2
2518	17,029,943	9,599,884	56.4	17,396,283	9,674,440	55.6
2519	20,671,000	10,655,800	51.5	19,709,700	10,408,400	52.8

ที่มา

Alexander K. Young, The Sogo Shosha Japan's Multinational Trading Companies(Tokyo : Charles E. Tuttle Co.,1984)

ตาราง ที่ 2-2

ตารางแสดงยอดขายของบริษัทการค้าขนาดใหญ่ 10 บริษัท ตั้งแต่พ.ศ.2503-2519 (แต่ละปีสิ้นสุด 31 มีนาคม) หน่วย: ล้านเยน

รายชื่อบริษัท	พ.ศ.2503	2507	2509	2512	2514	2515	2516	2517	2518	2519
MITSUBISHI	644,413	1,318,283	1,729,197	3,242,009	4,529,833	5,181,920	7,484,192	9,407,680	9,140,648	9,609,009
MITSUI&CO	639,528	1,207,636	1,775,598	3,090,183	4,135,025	4,955,481	6,967,730	8,627,216	7,885,170	9,024,958
MARUBENI	612,738	1,135,093	1,379,614	2,164,153	2,910,005	3,399,751	4,441,105	5,556,495	5,762,570	6,438,242
C.ITOH & CO	544,596	1,106,614	1,246,425	2,056,428	2,773,268	3,173,698	4,228,797	5,229,503	5,630,673	6,332,657
SUMITOMO	196,623	451,921	629,054	1,308,221	1,976,646	2,414,929	3,850,455	5,117,789	5,509,561	5,825,444
NISSHO-IWAI	333,600	734,621	995,584	1,508,252	1,925,079	2,392,536	3,382,831	4,005,096	3,959,844	4,527,070
TOYOMENKA	277,798	n.a.	738,912	1,185,306	1,393,159	1,551,017	1,834,334	2,444,449	2,394,810	2,521,751
KANEMATSU	294,200	n.a.	569,949	715,536	970,672	1,192,741	1,821,228	2,320,649	2,308,101	2,335,713
ATAKA & CO	144,700	n.a.	298,496	658,373	944,428	1,165,651	1,616,469	2,094,832	1,998,937	1,490,174
NICHIMEN	305,587	n.a.	591,757	777,819	916,734	1,163,675	1,586,800	2,068,679	1,688,074	1,810,546
TOTAL	3,993,783	n.a.	9,994,591	16,706,280	22,474,849	26,591,399	37,213,941	46,872,388	46,278,388	49,915,564

ที่มา งบการเงินของแต่ละบริษัท (หนังสือ THE SOGO SHOSHA - JAPAN'S MULTINATIONAL TRADING COMPANIES โดย ALEXANDER K. YOUNG)

หมายเหตุ n.a.= ไม่สามารถหาข้อมูลได้. ยอดขายทั้งหมดของบริษัท NISSHO IWAI ก่อนพ.ศ.2511รวมการขายของ NISSHO CO. และ IWAI SANGYO

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธนาคารอย่างใกล้ชิด ทำให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศสามารถให้บริการด้านการเงินแก่ลูกค้าของบริษัทได้อย่างเต็มที่ โดยการกู้ยืมโดยตรงหรือค้ำประกันการกู้ยืมให้แก่ลูกค้าจากธนาคารพาณิชย์ แล้วนำมาปล่อยกู้แก่ลูกค้าอีกต่อหนึ่ง ซึ่งก็เป็นการลดความเสี่ยงภัยให้แก่สถาบันการเงินนั้นด้วย ทั้งนี้ เพราะบริษัทการค้าระหว่างประเทศมีการติดต่อใกล้ชิดและทราบข่าวสารทางการค้า, การตลาดจากทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วจึงสามารถติดตามฐานะการดำเนินงานและการเงินของลูกค้าได้ดีกว่าธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น นอกจากนี้ด้วยบริษัทการค้าระหว่างประเทศเองก็มีความเสี่ยงภัยต่ำกว่าบริษัทของผู้รายย่อย เพราะบริษัทการค้าระหว่างประเทศทำการค้าสินค้าหลายประเภทในตลาดทั่วโลก สามารถกระจายความเสี่ยงภัยได้เป็นอย่างดี

รัฐบาลในสมัยที่ประเทศญี่ปุ่นพ้นจากการปกครองของสัมพันธมิตรได้กำหนดแผนงานที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศขึ้น โดยในด้านอุตสาหกรรม รัฐบาลได้กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะ 5 ปีฉบับที่ 1 พ.ศ.2504-2509 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ, แก้ปัญหาคนว่างงาน และยกมาตรฐานการครองชีพของประชาชน โดยการเร่งรัดความเจริญเติบโตในภาคอุตสาหกรรมหนัก เช่น อุตสาหกรรมการผลิตเหล็ก, อุตสาหกรรมการต่อเรือเดินทะเล และเรือสินค้า ซึ่งเป็นผลทำให้ผู้บริหารระดับสูงของบริษัทการค้าระหว่างประเทศ เปลี่ยนแปลงนโยบายของบริษัทใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการค้าภายในประเทศ (Domestic Sale) ควบคู่ไปด้วย โดยพิจารณาว่า เมื่อมาตรฐานการครองชีพของประชาชนสูงขึ้น ก็จะมีการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคมากขึ้นด้วย ดังนั้น บริษัทการค้าระหว่างประเทศจึงเริ่มขยายบทบาทเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค เช่น อุตสาหกรรมอาหาร เป็นต้น โดยการจัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศเฉพาะด้านขึ้นเพื่อดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าอุปโภคบริโภค และสินค้าที่ต้องการบริการหลังการขายและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งเป็นธุรกิจที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศเฉพาะด้านสามารถดำเนินงานได้ดีกว่า

ในการเร่งรัดการค้าต่างประเทศนั้น รัฐบาลญี่ปุ่นได้ดำเนินการจัดตั้งสถาบันเพื่อการพัฒนาและวางแผนงานในการส่งเสริมการส่งออกสินค้าของประเทศขึ้น โดยได้จัดตั้ง

1. Export Council (Yushutsu Kaigi) ทำหน้าที่ในการให้การส่งเสริมและควบคุมดูแลการส่งออกของประเทศให้ได้ตามเป้าหมาย โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานของสถาบัน

2. Export Council For Individual Industry (Sangyobetsu Yushutsu Kaigi) ทำหน้าที่ในการให้การส่งเสริมและดูแลการส่งออกของบริษัทในอุตสาหกรรมแต่ละประเภท

นอกจากนี้ เพื่อให้การส่งออกของประเทศเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด รัฐบาลญี่ปุ่นยังได้ให้การส่งเสริมทั้งด้านการเงิน, ภาษีอากร และจัดตั้งระบบการป้องกันการขาดทุนจากการส่งออก การประกันภัยการส่งออก, การประกันภัยการลงทุนในต่างประเทศของบริษัทญี่ปุ่น, การประกันภัยเนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น เป็นผลทำให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศสามารถขยายการจัดตั้งสาขาในต่างประเทศได้ถึง 88 สาขาในช่วงเวลาเพียง 1 ปี โดยเฉพาะสาขาในประเทศด้อยพัฒนาและประเทศที่กำลังพัฒนาบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และยังสามารถเพิ่มยอดการส่งสินค้าออกได้มากกว่า 5 เท่าตัว และนำเข้าวัตถุดิบเพื่อการอุตสาหกรรมภายในประเทศและการส่งออกได้เพิ่มขึ้น 2.7 เท่าตัวในระยะเวลา 6 ปี ซึ่งแสดงในตารางที่ 2-3 และ 2-4 ตามลำดับ

ความสำเร็จจากการขยายตลาดและการเร่งรัดการส่งออกของบริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่น มีผลทำให้รัฐบาลญี่ปุ่นสามารถแก้ไขปัญหาการขาดดุลการค้าและดุลการชำระเงินได้เป็นผลสำเร็จ ทำให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจที่วางไว้ได้รับความสำเร็จสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังแสดงในตารางที่ 2-5

ความสามารถในการขยายตลาดและเร่งรัดการส่งออกของบริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่น ขึ้นกับปัจจัย 4 ประการ คือ

1. ประเทศต่างๆทั่วโลกมีความต้องการสินค้าต่างๆเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง
2. ญี่ปุ่นสามารถพยากรณ์ความต้องการสินค้าของตลาดในประเทศต่างๆได้ถูกต้องและสามารถทำการผลิตได้ทันกับความต้องการ
3. บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นมีความสามารถในการแข่งขันทางด้านราคากับบริษัทการค้าของต่างประเทศได้
4. บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นเองไม่ทำการแข่งขันทางด้านราคาระหว่างกันเอง
5. ได้รับความสนับสนุนทางการเงินและระเบียบการส่งออกจากรัฐบาล

ประโยชน์ที่บริษัทอุตสาหกรรมหรือลูกค้าจะได้รับจากบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

จากนโยบายในการให้การส่งเสริมแก่อุตสาหกรรมหนักของรัฐบาล เป็นผลทำให้อุตสาหกรรมเริ่มทำการจัดซื้อวัตถุดิบและเครื่องจักรตลอดจนทำการหาตลาดสำหรับสินค้าของตนเองมากขึ้นโดยไม่ผ่านบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ทำให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศต้องทำการประชาสัมพันธ์ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่บริษัทอุตสาหกรรมและลูกค้าของตนจะได้รับจากบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

008779

ตาราง ที่ 2-3

ตารางแสดงจำนวน ขนาดและสัดส่วนปริมาณการนำเข้าและส่งออกของบริษัทการค้าระหว่างประเทศในญี่ปุ่น

ปริมาณการนำเข้า/ส่งออกรวม (หน่วย เยน)	การนำเข้า			การส่งออก		
	จำนวนบริษัท	%	%ในการนำเข้า	จำนวนบริษัท	%	%ในการส่งออก
น้อยกว่า 10 ล้าน	819	20.0	---	587	14.6	---
10-50 ล้าน	1,054	25.7	0.3	838	20.9	0.3
50-100 ล้าน	491	12.0	0.3	558	13.9	0.5
100-500 ล้าน	1,017	24.8	2.3	1,235	30.7	3.4
500-1,000 ล้าน	303	7.4	2.0	361	9.0	2.9
1,000-5,000 ล้าน	317	7.7	6.3	355	8.8	7.8
5-10 พันล้าน	44	1.1	2.7	35	0.9	2.7
10-50 พันล้าน	39	0.9	3.9	31	0.8	6.4
50-100 พันล้าน	4	0.1	2.7	5	0.1	3.5
มากกว่า 100 พันล้าน	11	0.3	74.5	12	0.3	72.5
รวม	4,099	100.0	100.0	4,017	100.0	100.0

ที่มา Tsusho Sangyosho (MITI), 1974 Boeki gyotai tokeihyo (1974 Foreign Trade Statistics by Industries) (Tokyo : Tsusho Sangyo Chosakai, 1975), p.14.

ตาราง ที่ 2-4

ตารางเปรียบเทียบอัตราส่วนการขายสินค้าประเภทต่างๆของ 6 บริษัทการค้าระหว่างประเทศในช่วงปีพ.ศ.2498-2520
งวด 6 เดือน สิ้นสุด 31 มีนาคม (ตัวเลขแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์)

บริษัท	พ.ศ.2496	2503	2508	2513	2516	2517	2518	2519	2520
<u>MITSUBISHI CORP.</u>									
DOMESTIC	32.8 ^b	51.5	50.7	58.1	54.7	54.2	45.1	47.3	47.1
EXPORT	23.9	18.6	18.9	15.7	16.1	13.8	20.2	17.0	17.3
IMPORT	43.4	29.2	28.2	23.1	19.0	26.0	27.6	28.4	29.1
OVERSEAS	0.0	0.8	2.2	3.1	7.5	6.0	7.1	7.4	6.5
TOTAL	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
<u>MITSUI & CO.</u>									
DOMESTIC	42.7 ^b	53.8	53.8	55.5	56.8	56.0	45.6	51.2	50.9
EXPORT	22.1	21.0	21.1	19.1	17.9	14.9	21.9	20.4	21.5
IMPORT	34.8	21.6	21.5	23.8	18.8	22.1	22.2	20.9	20.4
OVERSEAS	0.3	3.6	3.6	1.6	6.5	7.0	10.3	7.5	7.2
TOTAL	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
<u>MARUBENI CORP.</u>									
DOMESTIC	45.3	62.3	61.4	60.1	59.9	55.8	45.6	44.2	43.7
EXPORT	22.8	13.7	16.1	18.0	19.8	18.0	26.2	26.4	26.1
IMPORT	31.9	22.2	18.8	19.3	15.0	20.9	20.6	18.5	17.3
OVERSEAS	0.0	1.8	3.7	2.6	5.3	5.6	7.6	10.9	12.9
TOTAL	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา จำนวนจากงบการเงินของแต่ละบริษัท

b ข้อมูล งวด 6 เดือนสิ้นสุด เดือนกันยายน

ตาราง ที่ 2-4(ต่อ)

บริษัท	พ.ศ. 2496	2503	2508	2513	2516	2517	2518	2519	2520
<u>C.ITOH & CO.</u>									
DOMESTIC	53.2	61.3	62.8	60.5	57.7	54.5	48.9	52.7	49.7
EXPORT	19.8	16.8	14.3	14.9	16.3	15.4	21.0	19.9	20.3
IMPORT	27.0	20.4	18.8	19.0	19.1	24.6	22.9	20.2	19.1
OVERSEAS	0.0	1.5	4.1	5.6	6.9	5.5	7.2	7.2	10.9
TOTAL	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
<u>SUMITOMO SHOJI</u>									
DOMESTIC	62.7	63.3	62.7	63.2	61.6	58.6	52.3	53.4	58.7
EXPORT	22.6	19.4	16.5	17.8	17.3	14.5	23.7	21.9	21.4
IMPORT	14.8	17.3	18.0	16.1	14.1	16.2	15.0	14.5	14.2
OVERSEAS	0.0	0.0	2.8	2.9	7.0	10.7	9.0	10.2	5.7
TOTAL	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
<u>NISSHO-IWAI CO.</u>									
DOMESTIC	47.0 ^c	56.0	50.0	54.0	52.0	51.0	46.0	46.2	46.9
EXPORT	22.0	13.0	20.0	16.0	16.0	15.0	22.0	23.8	23.1
IMPORT	31.0	30.0	26.0	24.0	21.0	24.0	23.0	20.3	19.4
OVERSEAS	0.0	1.0	4.0	6.0	11.0	10.0	9.0	9.7	10.6
TOTAL	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา Alexander K. Young , The Sogo Shosha Japan's Multinational Trading Companies (Tokyo: Charles E. Tuttle Co., 1984)
 c = ข้อมูลของเดือน ตุลาคม 2497 - กันยายน 2498

1. บริษัทอุตสาหกรรมการผลิตจะได้รับคำสั่งซื้อจากบริษัทการค้าระหว่างประเทศในปริมาณที่มาก แทนที่จะได้รับคำสั่งซื้อจากลูกค้ารายย่อยจำนวนมากหลายราย ซึ่งจะมีผลทำให้ต้นทุนและค่าใช้จ่ายของบริษัทอุตสาหกรรมสูงกว่าที่จะรับคำสั่งซื้อจากบริษัทการค้าระหว่างประเทศ
2. บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะช่วยลดปริมาณสินค้าคงคลังและการขนส่งของบริษัทอุตสาหกรรมผู้ผลิต ทำให้ผู้ผลิตสามารถนำเอากำลังคนที่เหลือไปใช้ในการผลิตสินค้าได้มากขึ้น
3. บริษัทการค้าระหว่างประเทศช่วยทำให้ผู้ผลิตไม่ต้องทำการเก็บวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าไว้ในคลังของตนเอง เพราะบริษัทการค้าระหว่างประเทศสามารถที่จะจัดหาวัตถุดิบที่ต้องการให้กับผู้ผลิตได้ทันเวลา
4. บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะช่วยลดอัตราความเสี่ยงภัยในด้านของการขาดแคลนสินค้าหรือวัตถุดิบ หรือ ในกรณีที่วัตถุดิบหรือสินค้ามีมากกว่าความต้องการของตลาดเพราะบริษัทการค้าระหว่างประเทศจะช่วยติดตามข้อมูลทางการตลาดในสินค้าที่ผู้ผลิตต้องการได้ตลอดเวลา และใกล้ชิดเชื่อถือได้แน่นอน

ประโยชน์ที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศได้รับจากลูกค้า

ในขณะเดียวกัน บริษัทการค้าระหว่างประเทศ เองก็จะได้รับประโยชน์จากบริษัทอุตสาหกรรมหรือลูกค้าด้วย ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. บริษัทการค้าระหว่างประเทศสามารถขายสินค้าได้อย่างแน่นอนในระยะยาว
2. บริษัทการค้าระหว่างประเทศสามารถได้รับกำไรจากการให้บริการแก่ลูกค้า
3. บริษัทการค้าระหว่างประเทศมีโอกาสที่จะสร้างความต้องการสินค้าให้กับลูกค้าได้ และเป็นช่องทางที่จะทำธุรกิจใหม่ๆ ได้

สาเหตุสำคัญที่ทำให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นเข้าร่วมในโครงการลงทุนพัฒนาแหล่งวัตถุดิบในต่างประเทศเพื่อการนำเข้า สรุปได้ดังนี้

บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่น เริ่มเปลี่ยนแปลงจากการ เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศทั่วไป เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศแบบต่อเนื่อง(Integrated Trading Company)* เมื่อพ.ศ.2503 หลังจากสิ้นสุดแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1 แล้ว โดยเข้าร่วมใน

* บริษัทการค้าระหว่างประเทศแบบต่อเนื่อง มีวิวัฒนาการจากบริษัทการค้าระหว่างประเทศแบบทั่วไป แต่ได้ขยายขอบเขตการค้าโดยการได้เข้าร่วมลงทุนและพัฒนาในโครงการต่างๆ ที่สำคัญและมีผลต่อการค้าของตนในหลายประเทศ มีระบบการบริหารที่ทันสมัยเพื่อพัฒนาการผลิตและการจัดจำหน่ายให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและความต้องการของตลาดในประเทศและนอกประเทศ โคนมุงที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้กับบริษัทในอนาคต

โครงการพัฒนาแหล่งวัดถุดิบในต่างประเทศและนำเข้าวัดถุดิบเหล่านั้นให้กับบริษัทอุตสาหกรรมภายในประเทศ เพราะปริมาณวัดถุดิบในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้น

1. เป็นความต้องการของรัฐบาลญี่ปุ่นที่ต้องการให้มีวัดถุดิบในปริมาณที่เพียงพอแก่ความต้องการของอุตสาหกรรมภายในประเทศในระยะยาว เพื่อสร้างความเจริญเติบโตต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

2. เป็นความต้องการของอุตสาหกรรมที่ต้องการทำธุรกิจในการผลิตสินค้าแต่เพียงด้านเดียว เพื่อให้ทรัพยากรของบริษัทให้เกิดประโยชน์ต่อการผลิตอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องการจัดสรรแรงงาน, เงินทุนไปลงทุนในต่างประเทศทั้งนี้เพราะ ตลาดมีความต้องการสินค้าเป็นจำนวนมากเกินกว่าที่ผู้ผลิตจะสามารถไปดำเนินการในด้านอื่นๆได้อีก

3. ปริมาณของโครงการลงทุนเพื่อพัฒนาแหล่งวัดถุดิบได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงมากในแต่ละปีและยังเกี่ยวข้องกับหลายประเทศ ดังนั้นจึงต้องการองค์การธุรกิจที่มีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและสามารถควบคุมการบริหารงานได้ทั่วถึง เพื่อให้ข้อมูลและข่าวสารของตลาดและปริมาณการผลิตในอนาคตแก่หน่วยงานของรัฐบาลญี่ปุ่น, รัฐบาลเจ้าของประเทศแหล่งวัดถุดิบ, ผู้ผลิตและตลาดทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วและเชื่อถือได้ ซึ่งองค์การธุรกิจที่เหมาะสมก็คือ บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นนั่นเอง

4. บริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ของญี่ปุ่นมีกำลังความสามารถที่จะจัดหาเงินทุนจำนวนมากและรับภาระทางการเงินในระยะยาวได้ ในขณะที่ทำการสำรวจแหล่งวัดถุดิบขึ้นต้นจนกว่าจะสามารถพัฒนาและจัดทำโครงการนำเอาวัดถุดิบนั้นขึ้นมาได้

ดังนั้น บริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ของญี่ปุ่นจึง เริ่มมีบทบาทและขยายขอบข่ายงานออกไปอย่างกว้างขวาง จนมีปริมาณโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งวัดถุดิบถึง 2 ใน 3 ของปริมาณโครงการทั้งหมดของประเทศ

โครงการพัฒนาแหล่งวัดถุดิบของบริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นแตกต่างจากโครงการของบริษัทธุรกิจของสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นๆ ในทวีปยุโรปในด้านของวัตถุประสงค์หลักในการทำการค้า ทั้งนี้เพราะ โครงการของประเทศญี่ปุ่น เป็นการพัฒนาเพื่อจัดหาวัดถุดิบมาตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมในประเทศ ในขณะที่โครงการของสหรัฐอเมริกาและยุโรป เป็นการแสวงหาผลประโยชน์และกำไรจากการลงทุนเท่านั้น

ประเภทของกิจกรรมการดำเนินงานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ของญี่ปุ่นในปัจจุบัน สามารถแยกประเภทได้ดังนี้

1. ทำการซื้อ, ขาย, นำเข้าและส่งออกสินค้าประเภทต่างๆประมาณ 10,000-25,000

ชนิด ตามความต้องการของตลาดโลก

2. พยากรณ์, พัฒนาและส่งเสริมการผลิตสินค้าให้เจริญเติบโตในตลาด
3. เป็นผู้ติดตั้ง, ซ่อมแซม, รับเหมา, ให้เช่าและบริหารงานเครื่องจักร, เครื่องบิน, เรือเดินสมุทร, อะไหล่เครื่องจักรแทบทุกชนิด
4. ดำเนินธุรกิจการก่อสร้าง, ที่ดิน, คลังสินค้า, โบราณวัตถุ, กิจกรรมขนส่งและการจัดจำหน่ายสินค้าและประกันภัย
5. เป็นตัวแทน นายหน้า และผู้ค้าส่งสินค้า
6. เป็นตัวแทนค้าประกันที่สินให้แก่ลูกค้า

กิจกรรมดังกล่าวนี้ไม่ได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะประเทศญี่ปุ่นเท่านั้น แต่ได้ขยายธุรกิจด้านต่างๆไปภายนอกประเทศด้วยโดยการจัดตั้งสาขา, สำนักงานตัวแทน หรือบริษัทร่วมทุนขึ้นในประเทศต่างๆที่สำคัญ และยังสามารถทำการค้าแบบการค้าประเทศที่สาม (Offshore Trade หรือ Third Country Trade) * ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเพิ่มปริมาณและความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 2-6

หน้าที่พื้นฐานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นจะยังคงยึดหน้าที่หลัก 2 ประการไว้เสมอไม่ว่าจะดำเนินการในรูปลักษณะใด คือ

1. เป็นสื่อกลางทางการค้า Trade Intermediary โดยทำหน้าที่ประสานงานระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย เพื่อก่อให้เกิดการซื้อขายสินค้านั้นๆ โดยการทำหน้าที่ประสานงานค่านั้นอาจอยู่ในรูปแบบต่างๆกัน เช่น นายหน้า, ตัวแทน, ที่ปรึกษา หรือแหล่งข้อมูลทางการตลาดของสินค้าบางประเภท, การรับบริหารงานการจัดซื้อสินค้า เป็นต้น
2. ช่วยพัฒนาและเพิ่มการไหลเวียนของปริมาณการค้า Trade Flows โดยการให้ความช่วยเหลือแก่ลูกค้าทั้งที่เป็นผู้ซื้อและผู้ขายในรูปแบบต่างๆกัน เช่น การให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ทั้งการให้กู้ยืมโดยตรง, การค้าประกันการกู้ยืม, การร่วมลงทุน เป็นต้น

* Offshore Trade หรือ Third Country Trade คือการทำการค้าที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศเข้าไปจัดทำสัญญาการซื้อขายสินค้านั้นๆระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย โดยที่ประเทศของบริษัทการค้าระหว่างประเทศนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องในด้านเป็นแหล่งวัตถุดิบหรือตลาดของสินค้านั้น แต่บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะอาศัยตัวแทนหรือสาขาในประเทศต่างๆ เป็นแหล่งข้อมูลและดำเนินการแทนบริษัท

ลักษณะการค้าและการและบทบาทของบริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ของ
ประเทศญี่ปุ่นในอนาคค

บริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ของญี่ปุ่น มีแนวโน้มที่จะดำเนินการในอนาคต
ดังนี้ /2

1. บริษัทการค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ของประเทศญี่ปุ่นจะมีรูปแบบที่เป็นสากลมากขึ้น
จะจัดตั้งสำนักงาน, ตัวแทนและบริษัทในเครือมากขึ้นโดยการว่าจ้างแรงงานในท้องถิ่นมากกว่าใน
ปัจจุบัน

2. จะมีการขยายการวิเคราะห์และพัฒนาแหล่งข้อมูลและระบบโทรคมนาคม สื่อสาร
ที่ทันสมัยและรวดเร็ว โดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ดาวเทียม, คอมพิวเตอร์ ช่วยในการ
ประมวลข้อมูลและวิเคราะห์วางแผน

3. จะมีการขยายการค้าดำเนินงานแบบการค้าประเทศที่สาม (Third Country Trade)
มากขึ้น ซึ่งจะทำให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่นมีบทบาทในการส่งเสริมการค้าในประเทศ
ต่างๆมากขึ้น

จากการศึกษาของ Alexander K. Young ได้คาดการณ์ว่า บริษัทการค้าระหว่าง
ประเทศของประเทศญี่ปุ่นจะขยายบทบาทของตน เพื่อเพิ่มปริมาณการค้าและการลงทุนในโครงการ
พัฒนาวัตถุดิบและพลังงานในประเทศต่างๆ สรุปได้ดังนี้

1. จะมีบทบาทในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจในประเทศตะวันออกกลาง, เอเชียตะวันออกเฉียงใต้,
ลาตินอเมริกา และแอฟริกา โดยการเข้าร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศ
นั้นๆมากขึ้น

2. จะมีบทบาทในการช่วยลดช่องว่างทางการค้าระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศ
ที่กำลังพัฒนา โดยการสนับสนุนให้มีการซื้อขายระหว่างกันมากขึ้น

3. จะมีการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารและวัตถุดิบอื่น โดยเฉพาะพลังงานและเชื้อเพลิง
ในรูปแบบใหม่ๆ

/2 Alexander K. Young, The Sogo Shosha Japan's Multinational
Companies (Tokyo : Charles E. Tuttle Co., 1984) p.

ตาราง ที่ 2-5

ตารางแสดงแนวโน้มประเภทของสินค้าที่ทำการส่งออกของประเทศญี่ปุ่น ช่วงพ.ศ.2513-2528 (ตามยอดของศุลกากร)

ประเภทสินค้า	การส่งออก (หน่วย ล้านเหรียญส.ร.อ.)				สัดส่วน (หน่วย%)				อัตราการเติบโตเฉลี่ย (หน่วย%)		
	2513	2517	2523	2528	2513	2517	2523	2528	2517 2513	2523 2517	2528 2523
อาหาร	648	478	490	490	3.3	1.6	1.1	0.8	7.3*	0.3	0.2
สิ่งทอ	2,408	2,480	2,770	3,000	12.4	8.1	6.4	5.0	0.7	1.8	1.6
เคมีภัณฑ์	1,234	1,607	3,070	5,350	6.3	5.3	7.1	9.0	6.8	11.4	11.7
ผลิตภัณฑ์โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก	373	342	450	520	1.9	1.1	1.0	0.9	2.2*	4.7	3.0
โลหะและผลิตภัณฑ์โลหะ	3,805	6,537	6,800	6,200	19.6	21.4	15.8	10.4	14.5	0.7	1.8*
เหล็ก	2,844	5,252	5,130	4,150	14.7	17.2	11.9	6.9	16.5	0.5*	4.2*
ผลิตภัณฑ์โลหะ	714	865	1,260	1,730	3.7	2.8	2.9	2.9	4.9	6.4	6.5
เครื่องจักร	8,941	17,042	26,810	40,510	46.2	55.8	62.2	67.8	17.5	7.8	8.4
ทั่วไป	2,006	4,463	8,210	12,150	10.3	14.6	19.0	20.4	22.1	10.7	8.2
ไฟฟ้า	2,866	4,052	7,640	12,500	14.8	13.3	17.7	20.9	9.0	11.1	10.3
การขนส่ง	3,443	7,485	8,900	12,700	17.8	24.5	20.6	21.3	21.4	2.9	7.4
ขั้นสูง	626	1,042	2,060	3,160	3.2	3.4	4.8	5.3	13.6	12.0	9.0
อื่นๆ	1,909	2,036	2,710	3,630	9.9	6.7	6.3	6.1	1.6	4.9	6.0
รวม	19,318	30,552	43,100	59,700	100.0	100.0	100.0	100.0	12.1	5.9	6.7

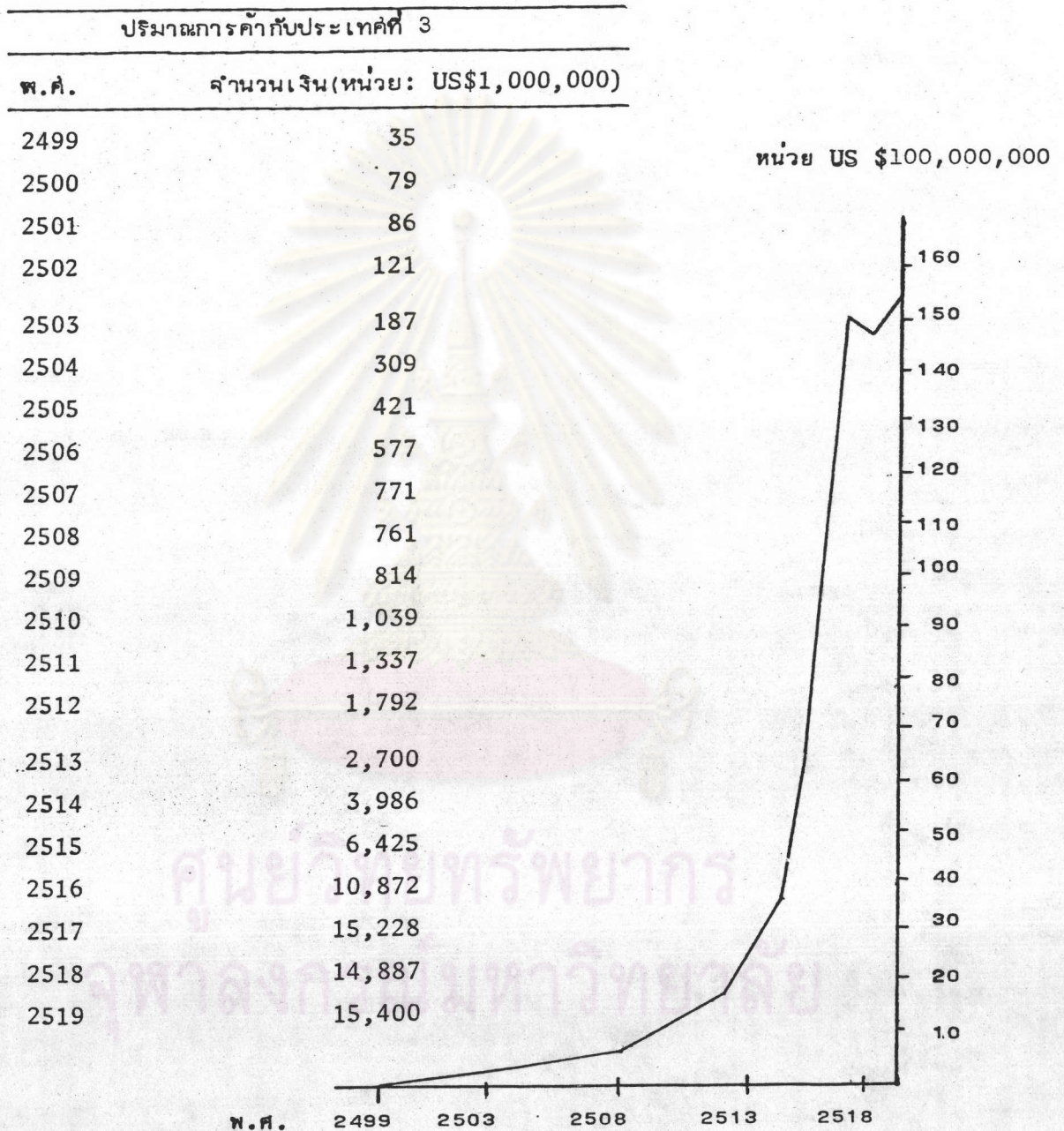
* = ยอดคิดลบ

ที่มา

Sangyo Kozo Shingikai, Sangyo kozo no choki bijon. (The Industrial Structure: A Long-Term Vision) (Tokyo: Tsusho Sangyo Chosakai, 1976), p.163 จาก The sogo shosha Japan's multinational trading companies by ALEXANDER K. YOUNG p. 219

ตาราง ที่ 2-6

รูปแสดงปริมาณการค้าแบบการค้ากับประเทศที่ 3 ของ 10 บริษัทการค้าระหว่างประเทศ-
ขนาดใหญ่ของญี่ปุ่น ช่วงพ.ศ. 2499-2509

ที่มา Information & Research Department , Mitsui & co.,
Nihon keizai niokeru shosha no yakuwari : genjo to tenbo
(Tokyo : Mitsui & Co., 1976), p.15

บริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศเกาหลีใต้

สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของประเทศเกาหลีใต้

เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาถึงบริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศเกาหลีใต้ต่อไป มีความจำเป็นที่ควรจะศึกษาถึงประวัติความเป็นมาและสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของประเทศเกาหลีใต้โดยสังเขปเสียก่อน^{/3} ซึ่งในที่นี้จะแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ช่วงเวลา คือ

1. ช่วงเวลาดังแต่ก่อนสงครามเกาหลี (พ.ศ. 2493-2496) จนถึงพ.ศ. 2496
2. ช่วงเวลาหลังสงครามเกาหลี ตั้งแต่พ.ศ. 2496-2520
 - 2.1 ช่วงแรก ตั้งแต่พ.ศ. 2496-2504
 - 2.2 ช่วงหลัง ตั้งแต่พ.ศ. 2504-2520
1. ช่วงเวลาก่อนสงครามเกาหลี ถึง พ.ศ. 2496

ก่อนพ.ศ. 2488 ประเทศเกาหลีใต้ตกเป็นอาณานิคมของประเทศญี่ปุ่น โดยที่ประเทศญี่ปุ่นได้ใช้ประเทศเกาหลีเป็นแหล่งทรัพยากรของตน เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นขาดแคลนวัตถุดิบและทรัพยากรธรรมชาติอัญหารเป็นจำนวนมาก ไม่เพียงพอต่อการบริโภคของประชากรในประเทศและจากการที่ตกเป็นอาณานิคมของญี่ปุ่นนี้เองทำให้ญี่ปุ่นมีอิทธิพลทางการค้าในประเทศเกาหลีในเวลาต่อมาทั้งนี้เพราะในขณะที่ยึดครองประเทศเกาหลี ญี่ปุ่นได้ทำการพัฒนาแหล่งทรัพยากรและการเกษตรกรรมรวมถึงอุตสาหกรรมขนาดเบา เช่น อุตสาหกรรมกระดาษ เป็นต้น เมื่อพัฒนาแหล่งทรัพยากรแล้วก็ทำการส่งสินค้าดังกล่าวนั้นกลับไปประเทศญี่ปุ่นในรูปของการค้าระหว่างประเทศ เป็นผลทำให้มูลค่าการส่งออกของประเทศเกาหลีในช่วงการยึดครองของญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นจาก 20 ล้านเยนในพ.ศ. 2456 เป็นมากกว่า 1,000 ล้านเยน ในพ.ศ. 2482 และมากกว่า 80 % ของมูลค่าสินค้าส่งออกเป็นสินค้าทางการเกษตร ในขณะเดียวกันมูลค่าการนำเข้ามากกว่า 70 % ที่เพิ่มขึ้นเป็นการนำเข้าเครื่องจักรกลจากประเทศญี่ปุ่น ดุลการค้าและการชำระเงินของประเทศเกาหลีขาดดุลมาตั้งแต่พ.ศ. 2429 ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 2-7 ประเทศเกาหลีใต้แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยการส่งออกแร่เงินและทองคำ ในขณะเดียวกันก็ขอความช่วยเหลือเป็นเงินตราต่างประเทศจากประเทศญี่ปุ่น

^{/3} Pravez Hasan And D.C.Rao, Korea Policy Issues For Long Term Development The Report Of A Mission Sent To The Republic Of Korea By The World Bank

ตารางที่ 2-7
ตารางแสดงมูลค่าการนำเข้า-ส่งออกของประเทศเกาหลีใต้
ตั้งแต่ พ.ศ.2509 - 2526
 (หน่วย 1,000 เหรียญ สหรัฐ)

<u>ปีพ.ศ.</u>	<u>มูลค่าการส่งออก</u>	<u>มูลค่าการนำเข้า</u>	<u>ยอดขาดดุลการค้า</u>
2509	250,334	716,441	466,107
2510	320,229	996,246	676,017
2511	455,400	1,462,873	1,007,473
2512	622,516	1,823,611	1,201,095
2513	835,185	1,983,973	1,148,788
2514	1,067,607	2,394,320	1,326,713
2515	1,624,088	2,522,002	897,914
2516	3,225,025	4,240,277	1,015,252
2517	4,460,370	6,851,848	2,391,478
2518	5,081,016	7,274,434	2,193,478
2519	7,715,343	8,773,632	1,058,289
2520	10,046,457	10,810,538	764,081
2521	12,710,642	14,971,930	2,261,288
2522	15,055,453	10,338,611	5,283,158
2523	17,504,862	22,291,663	4,786,801
2524	21,253,757	26,131,422	4,877,664
2525	21,853,394	24,250,840	2,397,446
2526*	11,033,910*	12,164,651*	1,130,741*

* ตัวเลขตั้งแต่ มกราคม-มิถุนายน 2526

ที่มา STATISTICAL YEARBOOK OF FOREIGN TRADE VARIOUS ISSUED
 Korean Customs Association (The Korean Customs Research Institute)

รวมถึงเงินลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะในช่วงพ.ศ.2447-2457 มีการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นเป็นมูลค่ามากกว่า 80 % ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมดของประเทศ

ประมาณ พ.ศ.2469 โครงสร้างสินค้าส่งออกของประเทศเกาหลีได้เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ สินค้าอุตสาหกรรมได้ขยายตัว สามารถส่งออกได้เพิ่มขึ้นจาก 5 % ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดในช่วงเวลาที่ผ่านมาเป็นประมาณ 20 % ของมูลค่าการส่งออกของประเทศ การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมได้แยกออกเป็น 2 ภาคของประเทศ คือ อุตสาหกรรมหนัก, เหมืองแร่และไฟฟ้าได้ขยายตัวไปทางตอนเหนือของประเทศ ในขณะที่อุตสาหกรรมการเกษตร, ป่าไม้ อยู่ทางตอนใต้ของประเทศ

2. ช่วงเวลาหลังสงครามเกาหลี ตั้งแต่พ.ศ.2496-2520

2.1 ช่วงเวลาตั้งแต่ พ.ศ.2496-2504

ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่ประเทศเกาหลีฟื้นฟูเศรษฐกิจหลังจากสงครามในประเทศสิ้นสุดลงและทำให้ประเทศเกาหลีต้องแบ่งแยกเป็น 2 ประเทศ คือ ประเทศเกาหลีเหนือ และ ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งในที่นี้จะทำการศึกษาเฉพาะประเทศเกาหลีใต้เท่านั้น

ในขณะที่สงครามเกาหลีเกิดขึ้น การขยายตัวของระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมได้หยุดชะงักลง ดังนั้นหลังจากที่สงครามสิ้นสุดลง รัฐบาลเกาหลีใต้ในขณะนั้นได้พยายามที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศแต่เนื่องจากขาดแคลนเงินตราต่างประเทศและเทคโนโลยีเครื่องจักรกลที่ทันสมัย ทำให้ต้องขอรับความช่วยเหลือจากประเทศต่างๆ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นพันธมิตรร่วมสงครามมาด้วยกัน การให้ความช่วยเหลืออยู่ในรูปของเงินตราต่างประเทศ, เครื่องจักรกลและเทคโนโลยี รวมถึงเครดิตทางการค้าระยะยาว ทั้งนี้เพราะประเทศเกาหลีใต้เองยังไม่สามารถทำการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกได้จึงไม่สามารถหาเงินตราต่างประเทศมาชำระค่าสินค้านำเข้าได้เพียงพอ ต่อมาสินค้าที่ส่งออกได้ในระยะแรกคือสินค้าเกษตรกรรมซึ่งไม่ได้แปรรูปหรือเพิ่มมูลค่าในตัวสินค้าแต่อย่างใด จนทำให้ฐานะและระบบเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำจนถึงขั้นเกือบล้มละลาย มีปัญหาคนว่างงานในอัตราสูง ในขณะที่รัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประเทศได้อย่างรวดเร็วเท่าที่ควร เป็นผลทำให้ทหารต้องเข้ายึดครองการปกครองของประเทศในเวลาต่อมา

2.2 ช่วงเวลาตั้งแต่ พ.ศ.2504-2520

รัฐบาลทหารได้เริ่มปกครองประเทศเกาหลีใต้ในช่วงเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา และได้พยายามแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

โดยเริ่มจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะ 3 ปีและ 5 ปี ขึ้นอย่างต่อเนื่องหลายฉบับ รัฐบาลทหาร ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาการผลิตในภาคอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการเร่งรัดการขยายตัวของการส่งออกของประเทศเพื่อนำเงินตราต่างประเทศที่ได้รับมาใช้ในการสั่งซื้อเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยจากต่างประเทศ ทำให้ระบบการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว โดยมีประเทศสหรัฐอเมริกาให้ความช่วยเหลือและสั่งซื้อสินค้าเพื่อส่งให้กับฐานทัพของตนในประเทศเกาหลีใต้และในเขตภูมิภาคใกล้เคียง

ในระยะแรกของการพัฒนาอุตสาหกรรม รัฐบาลได้เร่งรัดการขยายตัวของอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้า แต่ไม่ได้รับความสำเร็จเท่าที่ควรเป็นผลทำให้รัฐบาลต้องใช้มาตรการขึ้นอัตราภาษีศุลกากรใน พ.ศ. 2492 และควบคุมจำกัดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศใน พ.ศ. 2510-2516 หลังจากนั้นรัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมเคมีรวมทั้งการต่อเรือขึ้น ในช่วง พ.ศ. 2510-2519 ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากนักธุรกิจ เกาหลีใต้เป็นอย่างดี ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของเกาหลีใต้ในขณะนั้นคือ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศญี่ปุ่น ซึ่งทั้งสองประเทศมีปริมาณการค้ากับประเทศเกาหลีใต้มากกว่า 70 % ของปริมาณการค้าระหว่างประเทศของเกาหลีใต้ทั้งหมด

ในด้านการส่งออก รัฐบาลเกาหลีใต้ได้กำหนดมาตรการหลายประเภทขึ้นใช้บังคับเพื่อเร่งรัดการขยายตัวในด้านการส่งออกให้มีอัตราสูงขึ้นในแต่ละปี เช่น การให้เงินชดเชยการส่งออกสินค้าของผู้ส่งออกโดยจะจ่ายเงินให้กับผู้ส่งออกสินค้าไปยังตลาดที่กำหนดไว้ในอัตราที่จูงใจ, การให้สิทธิพิเศษในการขายลดตัวแลกเงินกับธนาคารพาณิชย์ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาด เช่น คัดดอกเบี้ยจากการขายลดตัวแลกเงินจากการส่งออกในอัตราเพียง 8 % ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยในตลาด เท่ากับ 20 % เป็นต้น⁴ นอกจากนี้รัฐบาลยังได้ทำการประชาสัมพันธ์เน้นให้ประชาชนทั่วไปเห็นถึงคุณค่าของการส่งออกไปขายในต่างประเทศว่าเป็นการทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติและได้ให้เหรียญเชิดชูเกียรติแก่ผู้ส่งออกที่มีประวัติการส่งออกดีเด่นในแต่ละปีจนเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปอย่างได้ผล ทำให้มีการจัดตั้งบริษัทนำเข้า-ส่งออกเพิ่มขึ้นในเวลาต่อมา

จากมาตรการการส่งเสริมการส่งออก, การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศและนโยบายการจำกัดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ เป็นผลทำให้รัฐบาลเกาหลีใต้ต้องเข้าควบคุมการจัดตั้ง

⁴ ชูลิต สถาวร, รายงานเรื่อง การค้าต่างประเทศของสาธารณรัฐเกาหลีและสัมพันธภาพทางเศรษฐกิจและการค้ากับประเทศไทย (อัตสำเนา) (ฝ่ายนโยบายการค้าต่างประเทศ กองนโยบายการพาณิชย์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์) สิงหาคม 2523

ธนาคารและสถาบันการเงินในประเทศอย่างใกล้ชิด โดยรัฐบาลได้จัดตั้งธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ขึ้นเองเพื่อใช้ในการควบคุมฐานะการเงินของประเทศและให้ความช่วยเหลือแก่กิจการธุรกิจที่รัฐบาลต้องการให้การส่งเสริม ทำให้ระบบการเงินของประเทศอยู่ภายใต้นโยบายและการควบคุมของรัฐบาลอย่างสิ้นเชิง โดยมีธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินขนาดเล็กเป็น เครื่องมือการบริหารและดำเนินการได้ภายใต้ขอบเขตจำกัด ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินที่เป็นของรัฐบาลในประเทศเกาหลีใต้ ได้แก่ Bank Of Korea, Korea Development Bank, Medium Industry Bank, Korea Exchange Bank, Korea Trust Bank, Citizens National Bank, Korea Housing Bank, Land Bank Of Korea, Export-Import Bank Of Korea, Agricultural Cooperative & Fishery Cooperations.

ด้วยมาตรการและแผนการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทำให้ประเทศเกาหลีใต้สามารถทำการส่งออกสินค้าออกได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแต่ละปี เช่น อัตราความเจริญเติบโตในด้านการส่งออกเพิ่มขึ้นถึง 45 % , 35 % และ 33% ต่อปี แทนที่จะเป็น 20 , 17 และ 28% ต่อปีตามเป้าหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะ 5 ปีฉบับที่ 1, 2 และ 3 ในพ.ศ.2505-2519 ตามลำดับ^{/5}

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศเกาหลีใต้

บริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศ เกาหลีใต้ เกิดขึ้นจากความต้องการของรัฐบาลในอันที่จะ เร่งรัดอัตราการขยายตัวของการส่งออกและอุตสาหกรรมของประเทศในอัตราที่ก้าวหน้ากว่าที่เป็นอยู่โดยมี เป้าหมายที่จะทำการแข่งขันในด้านการค้าระหว่างประเทศกับประเทศญี่ปุ่นและประเทศอุตสาหกรรมอื่น ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ให้การส่งเสริมและคัดเลือกบริษัทที่ดำเนินการนำเข้า-ส่งออกสินค้ากับต่างประเทศอยู่แล้วให้มีการขยายตัวเป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งมีลักษณะการดำเนินการคล้ายกับบริษัทการค้าระหว่างประเทศญี่ปุ่นในระยะเริ่มแรก โดยมีวัตถุประสงค์สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศช่วยเพิ่มความสามารถในการส่งออกสินค้าประเภทต่างๆของประเทศ ทั้งนี้เพราะ บริษัทที่ดำเนินการนำเข้า-ส่งออกสินค้าของประเทศ

/5 Parvez Hasan And D.C.Rao, Korea Policy Issues For Long Term Development The Report Of A Mission Sent To The Republic Of Korea By The World Bank

เกาหลีใต้ที่เปิดดำเนินการอยู่ในช่วงเวลาก่อน พ.ศ. 2518 จำนวนประมาณ 60 % ของจำนวนบริษัทประเภทเดียวกันมีเงินทุนจำกัด คือน้อยกว่า 100 ล้านบาท และประมาณ 50 % ของบริษัทดังกล่าวมีมูลค่าการส่งออกแต่ละปีในช่วง 1-5 ล้านบาท ในขณะที่มูลค่าการส่งออกแต่ละปีในช่วง 30-100 ล้านบาทมีบริษัทที่ดำเนินการได้อยู่เพียง 5.7 % ของจำนวนบริษัทนำเข้า-ส่งออกมากกว่า 2,133 บริษัท ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 2-8 และ 2-9 ดังนั้นหากรัฐบาลให้การส่งเสริมการจัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศขึ้นก็จะสามารถช่วยยกระดับมูลค่าการส่งออกของบริษัทต่างๆ และของประเทศให้สูงขึ้นได้ นอกจากนี้ข้อมูลและข่าวสารทางการค้าในตลาดโลกที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศแสวงหาได้ก็ยังคงเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการผลิตสินค้าและบริษัทขนาดเล็กให้สามารถปรับการค้าดำเนินงานได้ทันต่อเหตุการณ์

2. เพื่อเป็นการลดบทบาทของบริษัทต่างประเทศที่เข้ามาดำเนินการในประเทศ เกาหลีใต้ ทำให้บริษัทการค้าของชาวเกาหลีใต้เองต้องเสียผลประโยชน์ในรูปค่าธรรมเนียมการค้าตลาด, ค่านายหน้าตัวแทนให้กับบริษัทต่างชาติ ทั้งนี้เพราะบริษัทต่างชาติได้รับสิทธิผูกขาดในการจำหน่ายสินค้าของต่างประเทศแต่เพียงผู้เดียว ดังนั้นการจัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศจะช่วยเพิ่มอำนาจการต่อรองของบริษัทชาวเกาหลีใต้ให้สูงขึ้นได้

3. เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก โดยอาศัยบริษัทการค้าระหว่างประเทศเป็นแนวทางในการหาข้อมูลวางแผนการจัดซื้อวัตถุดิบและการผลิตในปริมาณมากๆ ในอนาคต ซึ่งจะช่วยให้ต้นทุนสินค้าลดลงจนสามารถเข้าแข่งขันในตลาดโลกได้ดียิ่งขึ้น

4. เพื่อสร้างและฝึกนักธุรกิจรุ่นใหม่ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางการค้าระหว่างประเทศที่แท้จริงและช่วยลดอัตราการว่างงานในประเทศลงทั้งในทางตรงและทางอ้อม กล่าวคือ เมื่อรัฐบาลให้การส่งเสริมบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ก็จะมีการจ้างงานมากขึ้น และในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมก็จะมีการขยายตัว ซึ่งก็ต้องจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นเช่นกัน

5. เพื่อเป็นการระดมเงินตราต่างประเทศจากภายนอกประเทศทั้งในรูปของการค้าและการร่วมลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาการขาดดุลชำระเงินได้ทางหนึ่ง และยังเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับบริษัทการค้าของชาวเกาหลีใต้ให้เป็นที่รู้จักและเชื่อถือในตลาดในระยะยาวต่อไปอีกด้วย

ตารางที่ 2-8

สัดส่วนของบริษัทนำเข้า-ส่งออกของเกาหลีใต้
แบ่งตามขนาดของเงินทุน

<u>ขนาดของเงินทุน</u>	<u>สัดส่วน (%)</u>
ต่ำกว่า 10 ล้านบาท	1.3
10-30 ล้านบาท	17.4
30-50 ล้านบาท	8.5
50-100 ล้านบาท	13.4
มากกว่า 300 ล้านบาท	<u>33.5</u>
รวม	<u>100.0</u>

ตารางที่ 2-9

สัดส่วนของบริษัทนำเข้า-ส่งออกของเกาหลีใต้
แบ่งตามปริมาณการค้า

<u>ปริมาณการค้า(US \$)</u>	<u>การส่งออก(%)</u>	<u>การนำเข้า(%)</u>
ต่ำกว่า 1 ล้าน	11.0	35.0
1-5 ล้าน	51.7	35.5
5-10 ล้าน	15.6	12.0
10-30 ล้าน	15.6	14.2
30-100 ล้าน	<u>5.7</u>	<u>3.2</u>
รวม	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>

ที่มา KOREA BUSINESS NO.1/1976 p.37

หมายเหตุ ตัวเลขข้างต้นเป็นข้อมูล ณ พ.ศ.2518 อัตราแลกเปลี่ยน US\$ 1 = WON 484

คุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบกิจการการค้าต่างประเทศของประเทศเกาหลีใต้ / 6

ในการควบคุมการค้าเงินตราต่างประเทศโดยทั่วไปนั้น รัฐบาลเกาหลีใต้ได้กำหนดให้ผู้ที่จะดำเนินธุรกิจในด้านนี้ต้องจดทะเบียนการค้าภายใต้พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการติดต่อทางการค้า (Foreign Trade Transaction Act) กับกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมเพื่อขอรับใบอนุญาตในการทำธุรกิจด้านการค้าต่างประเทศ

กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะดำเนินธุรกิจด้านการค้าต่างประเทศ (Qualification Of Registered Export-Import Traders) ไว้เพื่อเป็นมาตรฐานในการออกใบอนุญาต พอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ที่ขอใบอนุญาตจะต้องได้รับ เลตเตอร์ออฟเครดิตที่เป็นแบบเพิกถอนไม่ได้ (Irrevocable Letter Of Credit) เป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า US\$ 50,000 โดยต้องนำมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ประกอบการขอใบอนุญาต
 2. ต้องมีเงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 50 ล้านบาท ในกรณีที่ เป็นบริษัทหรือมีบัญชีเงินฝากกระแสรายวันกับธนาคารพาณิชย์ไม่ต่ำกว่า 50 ล้านบาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 เดือน ก่อนการขออนุญาต
 3. ต้องผ่านการทดสอบจากกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมตามคุณสมบัติที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการค้าต่างประเทศหรือได้ว่าจ้างผู้ที่ผ่านการทดสอบดังกล่าวไว้ดำเนินงานแทน
- กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมของสาธารณรัฐเกาหลีได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมการส่งออกไว้ดังนี้
1. จัดให้มีการประชุม เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้ากับประเทศต่างๆ ซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญรวม 22 ประเทศ (รวมทั้งประเทศไทยด้วย)
 2. จัดตั้งกองทุนจำนวน 1,038,500 ล้านบาท (US\$ 2,141 ล้าน) เพื่อให้บริษัทอุตสาหกรรมต่างๆ ทุ่มไปใช้ในการขยายและปรับปรุงกำลังการผลิตรวมทั้งสืบเปลี่ยนเครื่องจักรและนำวิทยาการใหม่ๆ เข้ามาใช้ เพื่อให้สามารถแข่งขันด้านราคาและคุณภาพกับต่างประเทศได้
 3. จัดตั้งกองทุนพิเศษขึ้นจำนวน 500,000 ล้านบาท (US\$1,031 ล้าน) เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมหนักโดยเฉพาะเครื่องยนต์และเครื่องกลต่างๆ
 4. เพิ่มจำนวนเงินให้กู้เพื่อส่งเสริมการส่งออกในระบบ Deferred Payment จาก 200,000 ล้านบาทในปี 2522 เป็น 247,000 ล้านบาทในปี 2523

/ 6 ชูลิต สดาวร, รายงานเรื่องการค้าต่างประเทศของสาธารณรัฐเกาหลีและสัมพันธ์ภาพทางเศรษฐกิจการค้ากับประเทศไทย (ฝ่ายนโยบายการค้าต่างประเทศ กองนโยบายการพาณิชย์ กรมเศรษฐกิจพาณิชย์) สิงหาคม 2523

/ 7

การคัดเลือกบริษัทนำเข้า-ส่งออก เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

รัฐบาลเกาหลีใต้โดยรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนาบริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศเกาหลีใต้ ไว้ดังนี้

1. กำหนดนโยบายการค้าดำเนินงานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศตามที่รัฐบาลต้องการและคาดว่าจะมีประโยชน์ต่อการเร่งรัดการส่งออกของประเทศ
2. กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกบริษัทนำเข้า-ส่งออกที่เปิดดำเนินการอยู่แล้ว เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศ
3. กำหนดเงื่อนไขการค้าดำเนินงานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศ
4. กำหนดสิทธิประโยชน์ที่รัฐบาลจะให้แก่บริษัทการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาล

การกำหนดนโยบายการค้าดำเนินงานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

1. รัฐบาลจะให้การส่งเสริมและพัฒนาบริษัทนำเข้า-ส่งออกที่เปิดดำเนินการอยู่แล้ว เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศ
2. รัฐบาลจะให้การส่งเสริมบริษัทการค้าระหว่างประเทศในด้านการนำเข้า-ส่งออกสินค้ากับต่างประเทศเท่านั้น ไม่รวมถึงการค้าภายในประเทศซึ่งจะไม่ได้รับการส่งเสริมด้วย
3. ความเป็นเจ้าของกิจการและการบริหารงานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศ จะต้องแยกกันโดยเด็ดขาด ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศ เป็นบริษัทมหาชน
4. นโยบายการบริหารงานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศจะต้องไม่อยู่ในอำนาจของกลุ่มบุคคลใดโดยเฉพาะ การบริหารงานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศจะต้องเป็นไปเพื่อการตอบสนองความต้องการของประเทศชาติและมีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นหลักสำคัญ

หลักเกณฑ์การคัดเลือกบริษัทนำเข้า-ส่งออก เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

1. ผลงานการส่งออกสินค้าประเภทต่างๆของบริษัทนำเข้า-ส่งออกในอดีต
2. เงินทุนและความสามารถในการจัดหาเงินทุนเมื่อมีความต้องการ
3. จำนวนประเภทของสินค้าที่ดำเนินการส่งออกในอดีต
4. จำนวนตลาดส่งออกในต่างประเทศที่เปิดดำเนินการอยู่แล้ว

5. จำนวนสาขาในต่างประเทศ
 6. โครงสร้างและสัดส่วนของผู้ถือหุ้นในบริษัท
 7. จำนวนพนักงานและความสามารถของผู้บริหาร
 8. ความสัมพันธ์ของบริษัทกับผู้ผลิตขนาดเล็กและขนาดกลาง เพื่อพิจารณาถึง
- ฐานการจัดหาสินค้าเพื่อการส่งออกและพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผลิตขนาดเล็กและขนาดกลางอย่างเหมาะสมในอนาคต

นอกจากนี้รัฐบาลยังได้กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศต้องยื่นใบรับรองคุณสมบัติต่างๆซึ่งออกโดยหน่วยราชการเพื่อประกอบการพิจารณาอีกครั้งหนึ่งด้วย

เงื่อนไขและคุณสมบัติในการจัดตั้งเป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

หลังจากที่รัฐบาลได้ทำการคัดเลือกบริษัทนำเข้า-ส่งออก เป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศได้จำนวนหนึ่งแล้ว รัฐบาลได้ออกกฎหมายพิเศษว่าด้วยบริษัทการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2518 (General Trading Company Regulation 1975) โดยได้มีการกำหนดเงื่อนไขและเป้าหมายในการดำเนินงานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศไว้อย่างเข้มงวดและรอบคอบ แต่ในขณะเดียวกันก็ได้กำหนดสิทธิประโยชน์ที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะได้รับ เพื่อช่วยในการดำเนินงานไว้ด้วย ดังนี้

1. บริษัทการค้าระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นจะต้องมีเงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 2.08 ล้านบาท สรอ. ในปีแรกที่เริ่มจัดตั้ง (พ.ศ. 2518) และเพิ่มเป็นไม่ต่ำกว่า 3.10 และ 4.08 ล้านบาท สรอ. ในปีที่ 2 และ 3 ของการดำเนินงานตามลำดับ
2. บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะต้องทำการส่งออกสินค้าเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 50 ล้านบาท สรอ. ในปีแรกที่เปิดดำเนินงานและเพิ่มเป็นไม่ต่ำกว่า 100 และ 150 ล้านบาท สรอ. ในปีที่ 2 และ 3 ตามลำดับ
3. บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะต้องจัดหาตลาดส่งออกในประเทศต่างๆเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า 10 ประเทศโดยจะต้องมีมูลค่าการส่งออกในแต่ละประเทศไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท สรอ. เมื่อสิ้นปีแรกของการเปิดดำเนินงาน และเพิ่มจำนวนประเทศที่ต้องทำการส่งออกเป็นไม่ต่ำกว่า 15 และ 20 ประเทศเมื่อสิ้นปีที่ 2 และ 3 ตามลำดับ
4. บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะต้องทำการส่งออกสินค้าไม่ต่ำกว่า 7 ชนิด โดยแต่ละชนิดต้องมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 500,000 บาท สรอ. เมื่อสิ้นปีที่ 1 และเพิ่มเป็นไม่ต่ำกว่า 10 ชนิดโดยแต่ละชนิดต้องมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท สรอ. ในปีต่อไป

5. บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะต้องจัดตั้งสาขาในต่างประเทศเป็นจำนวน
ไม่ต่ำกว่า 10 สาขาในปีแรกของการเปิดดำเนินการ และเพิ่มเป็นไม่ต่ำกว่า 15 และ 20 สาขา
ในปีที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

ต่อมาเมื่อบริษัทการค้าระหว่างประเทศเปิดดำเนินการไปได้ประมาณ 2 ปี
คือในพ.ศ.2520 รัฐบาลเกาหลีใต้ได้กำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม ไว้ดังนี้

6. บริษัทการค้าระหว่างประเทศแต่ละบริษัทจะต้องส่งสินค้าออกเป็นมูลค่าไม่ต่ำ
กว่า 15 %, 3 %, และ 3 % ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของแต่ละบริษัทในแต่ละปีไปยังกลุ่ม
ประเทศตะวันออกกลาง, ลาตินอเมริกาและแอฟริกา ตามลำดับ รวมทั้งต้องจัดตั้งสาขาอย่างน้อย
2 สาขาขึ้นในแต่ละกลุ่มประเทศดังกล่าวข้างต้นด้วย

สรุป เงื่อนไขและเป้าหมายในการจัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศของเกาหลีใต้

เงื่อนไขและเป้าหมาย	ปีที่เปิดดำเนินการ		
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3
1. เงินทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระแล้ว ในแต่ละปี (ล้านเหรียญ สรอ.)	(2518) 2.08	(2519) 3.10	(2520) 4.08
2. มูลค่าการส่งออกรวมแต่ละปี (ล้านเหรียญ สรอ.)	50.00	100.00	150.00
3. จำนวนประเทศที่ต้องทำการส่งสินค้าออก (แต่ละประเทศไม่ต่ำกว่า 1 ล้านเหรียญ สรอ.) (หน่วย ประเทศ)	10	15	20
4. จำนวนชนิดของสินค้าที่ส่งออก/ปี (แต่ละชนิดต้องไม่ต่ำกว่า 5 แสนเหรียญ สรอ. ในปีที 1 และ ไม่ต่ำกว่า 1 ล้านเหรียญ สรอ. ในปีที 2 และ 3)	7	10	10
5. จำนวนสาขาในต่างประเทศ	10	15	20
6. มูลค่าการส่งออกตามภูมิภาคต่างๆ ของโลกเป็นร้อยละของการส่งออก/ปี	--	--	6.1 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ไปยัง กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง 6.2 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ไปยัง กลุ่มประเทศลาตินอเมริกา 6.3 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ไปยังกลุ่ม ประเทศแอฟริกา 6.4 ต้องจัดตั้งสาขาอย่างน้อย 2 สาขาในแต่ละกลุ่มประเทศ

สิทธิประโยชน์ที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะได้รับจากรัฐบาลเกาหลีใต้

สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากระเบียบเงินตราต่างประเทศ

1. บริษัทการค้าระหว่างประเทศมีสิทธิถือเงินตราต่างประเทศไว้ได้สูงสุดจำนวนหนึ่ง และวงเงินนี้จะมีการปรับให้สูงขึ้นในปีถัดไปตามแต่รัฐบาลจะกำหนด (ในพ.ศ. 2518 รัฐบาลเกาหลีใต้กำหนดให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศถือเงินตราต่างประเทศในวงเงิน 5 แสนเหรียญ สรอ.)

2. บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะได้รับความสะดวกในการเปิดสาขาในต่างประเทศและขยายวงเงินที่จะส่งไปให้สาขานั้นๆ โดยจะได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐและธนาคารพาณิชย์เป็นกรณีพิเศษ

3. บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะได้รับสิทธิในการใช้ เลตเตอร์ออฟ เครดิต เป็นหลักประกันในการขอรับเครดิตต่อเนื่องจากธนาคารพาณิชย์ เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการจัดซื้อสินค้าจากผู้ผลิตและส่งออกสินค้านั้นไปยังตลาดต่างประเทศ โดยใช้ เลตเตอร์ออฟ เครดิต เป็นหลักประกัน

สิทธิประโยชน์ด้านการเงินและภาษีอากร

1. รัฐบาลเกาหลีใต้จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการส่งออกและการเก็บสต็อกสินค้า (สินค้าสำเร็จรูป) โดยผ่านทางธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินของรัฐ เช่น บริษัทการค้าระหว่างประเทศที่ได้รับ เลตเตอร์ออฟ เครดิตด้านการส่งออก (Export Letter Of Credit) สามารถนำเอกสารดังกล่าวไปค้ำประกันการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินของรัฐบาลได้ในอัตราดอกเบี้ย 8% และในอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ US\$ 1 = 420 WON ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยการกู้ยืมในตลาดเป็น 20 % และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็น US\$ 1 = 480 WON เป็นต้น หรือ บริษัทการค้าระหว่างประเทศสามารถทำการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินของรัฐบาลได้เป็นมูลค่า 1.5 เท่าของมูลค่าการส่งออกในเดือนที่ผ่านมาโดยไม่ต้องแสดงหลักฐาน เลตเตอร์ออฟ เครดิต เพื่อการส่งออกแต่ต้องมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง

2. บริษัทการค้าระหว่างประเทศจะได้รับการยกเว้นภาษีการค้าค่านายหน้าในการส่งสินค้าออก

สิทธิประโยชน์ด้านการบริหารงาน

1. รัฐบาลเกาหลีใต้จะให้สิทธิพิเศษในการแจ้งและพิจารณาข้อเสนอของบริษัทการค้าระหว่างประเทศในการจัดซื้อสินค้าของภาครัฐบาลก่อนที่จะเปิดประมูล ซึ่งหากเป็นบริษัท

อื่นหรือบริษัทของต่างประเทศจะต้องยื่นหลักฐานการดำเนินงานของบริษัท เพื่อขอจดทะเบียนเป็นบริษัทที่มีสิทธิเข้าร่วมการประมูลต่อ The Office Of Supply Of The Republic Of Korea (OSROK) เพื่อการพิจารณาเสียก่อนจึงจะมีสิทธิในการเข้าร่วมประมูลงานของรัฐบาลได้ / 8

2. รัฐบาลเกาหลีได้อนุญาตให้บริษัทการค้าระหว่างประเทศติดต่อกับธนาคารของรัฐบาลในอันที่จะขอรับใบอนุญาตส่งสินค้าเข้าและส่งออกซึ่งสินค้าต้องห้ามต้องจำกัดตามรายชื่อที่รัฐบาลกำหนดขึ้นได้ ในขณะที่บริษัทนำเข้า-ส่งออกจะต้องไปตรวจเช็ครายชื่อสินค้าต้องขออนุญาตจากหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องและยื่นขออนุญาตก่อน

รัฐบาลเกาหลีได้แบ่งสินค้านำเข้าออกเป็น 3 ชนิด คือ / 9

1. Automatically Approved Category ผู้นำเข้าต้องยื่นขออนุญาตนำเข้า
ต่อธนาคาร Foreign Exchange Bank
2. Restricted Category ผู้นำเข้าต้องยื่นขออนุญาตต่อกระทรวงพาณิชย์
และอุตสาหกรรม พร้อมกับ ธนาคาร Foreign Exchange Bank
3. Prohibited Category รัฐบาลเกาหลีได้จะให้นำเข้าได้ต่อเมื่อเป็นการ
นำเข้าเพื่อผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปและต้องทำการส่งออกไปต่างประเทศทั้งหมด โดยจะควบคุมประเภท
สินค้าและเมืองกำเนิดของสินค้าที่สั่งซื้อด้วย

3. รัฐบาลเกาหลีได้จะได้อาศัยความร่วมมือจากสมาคม, สหกรณ์ผู้ส่งสินค้าออกหรือบริษัทเดินเรืออื่น ๆ ในการให้สิทธิพิเศษลดค่าธรรมเนียมหรือค่าสมาชิกหรือค่าธรรมเนียม- เครื่องบินแก่บริษัทการค้าระหว่างประเทศในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราทั่วไป ซึ่งโดยปกติแล้วสมาชิกของสมาคมบริษัทเดินเรือในประเทศเกาหลีได้จะต้องมีระวางบรรทุกขั้นต่ำ 20,000 GROSS TON และมีเงินทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่า 500 ล้านบาท / 10

ในพ.ศ. 2518 รัฐบาลเกาหลีได้ได้ทำการคัดเลือกบริษัทนำเข้า-ส่งออกที่เปิดดำเนินการอยู่แล้วและมีประวัติดีเด่นจำนวน 5 บริษัทเพื่อทำการส่งเสริมและพัฒนาเป็นบริษัทการค้าระหว่างประเทศ บริษัททั้ง 5 บริษัทนี้ต่างก็เป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่มีฐานการผลิตสินค้าหลักเพื่อการส่งออก

/ 8 Korea Trade Promotion Corporation, Trade Guide To Korea
June 1980.

/ 9 International Trade Centre, REPUBLIC OF KOREA : A Market For
Products From Other Developing Countries (Geneva) 1983.

/ 10 Korea Maritime And Port Administration, Shipping And Ports In
Korea April 1982.

ไปยังตลาดต่างประเทศอยู่แล้ว ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2-10

ภายหลังรัฐบาลได้ทำการคัดเลือกเพิ่มเติมจนมีบริษัทการค้าระหว่างประเทศในประเทศเกาหลีใต้เป็นจำนวน 12 บริษัท ซึ่งในจำนวนนี้รัฐบาลได้จัดตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศขึ้นมาดำเนินการเอง 1 บริษัท คือ Korea Trading Co., Ltd. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลางรวมถึงอุตสาหกรรมที่เป็นอิสระซึ่งไม่มีบริษัทนำเข้า-ส่งออกในการช่วยจัดหาตลาดเพื่อการส่งออกให้ ผลการดำเนินงานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศทั้ง 12 บริษัทนี้มีการขยายตัวในอัตราที่รวดเร็วและสูงมาก คือ ประมาณ 63 % ต่อปีในด้านการส่งออก และ 46 % ในด้านการนำเข้า ซึ่งเป็นผลทำให้ดุลการค้าของประเทศเกาหลีใต้ เริ่มฟื้นตัวขึ้น ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 2-11, 2-12 และ 2-13 ตามลำดับ

เมื่อทำการพิจารณาโครงสร้างการผลิตสินค้าและโครงสร้างการนำเข้า-ส่งออกสินค้าประเภทต่างๆของประเทศเกาหลีใต้ในช่วงพ.ศ. 2525 พบว่า โครงสร้างการนำเข้า-ส่งออกของประเทศเกาหลีใต้ได้เปลี่ยนแปลงจากการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมไปเป็นสินค้าอุตสาหกรรมและวัตถุดิบเพื่อการผลิตมากขึ้นในอัตราประมาณ 64 % ของมูลค่าการนำเข้าทั้งสิ้น ในขณะที่การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมขนาดเบาและขนาดหนักเพิ่มขึ้น เป็น 90 % ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดในปีเดียวกัน ดังแสดงในตารางที่ 2-14 และ 2-15

บริษัทการค้าระหว่างประเทศของประเทศเกาหลีใต้เกือบทุกบริษัทสามารถปฏิบัติตามเป้าหมายการส่งออกของรัฐบาลได้เกือบทุกข้อ ยกเว้นในข้อที่กำหนดให้ต้องทำการส่งออกสินค้าไปยังกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง, ลาตินอเมริกาและแอฟริกา เท่านั้นที่บริษัทการค้าระหว่างประเทศบางบริษัท ไม่สามารถดำเนินการได้ และมีเพียง 4 บริษัทเท่านั้นที่ส่งสินค้าออกไปยังกลุ่มประเทศตะวันออกกลางได้มากกว่า 15 % ของมูลค่าการส่งออกต่อปี และมีเพียง 2 บริษัทเท่านั้นที่สามารถส่งสินค้าออกมูลค่ามากกว่า 3 % ของมูลค่าการส่งออกทั้งปีไปยังประเทศลาตินอเมริกาได้สำเร็จ ซึ่งรัฐบาลเกาหลีใต้ก็ยังคงให้การผ่อนผันและสนับสนุนการดำเนินงานของบริษัทการค้าระหว่างประเทศด้วยดีมาโดยตลอด และเป็นที่คาดหวังว่าบริษัทการค้าระหว่างประเทศของเกาหลีใต้จะทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติทั้งในการอุตสาหกรรมและการส่งออกของประเทศตามวัตถุประสงค์ที่รัฐบาลได้กำหนดไว้และมากกว่าในอนาคตอันใกล้ และจะเป็นคู่แข่งของประเทศต่างๆในตลาดการค้าระหว่างประเทศที่สำคัญประเทศหนึ่ง

ตารางที่ 2-10

ตารางแสดงข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทการค้าระหว่างประเทศของเกาหลีใต้ พ.ศ.2518

<u>ชื่อบริษัท</u>	<u>วันที่ได้รับอนุมัติ</u>	<u>มูลค่าส่งออก</u> (US\$ '1000)	<u>จำนวนตลาด</u>	<u>จำนวนสาขาใน</u> <u>ต่างประเทศ</u>	<u>เงินทุน</u> (พันลานวอน)	<u>ประเภทของสินค้าที่ส่งออก</u>
1.SAM SUNG	19 พ.ค.2518	226,272	62	20	1.00	สิ่งทอ, เสื้อผ้าสำเร็จรูป, ผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องจักรกล, เคมีภัณฑ์, เครื่องไฟฟ้า สินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม
2.DAE WOO	27 พ.ค.2518	170,758	43	17	4.00	สิ่งทอ, รองเท้า, ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม- ขนาดเบา เช่น วิทยุ, โทรทัศน์, นาฬิกา
3.SSANG YONG	27 พ.ค.2518	126,986	58	18	1.90	ปูนซีเมนต์, กระดาษ, สิ่งทอ, เครื่องไฟฟ้า เครื่องจักรกล, ผลิตภัณฑ์โลหะต่างๆ
4.INTERNATIONAL CHEMICAL	13 พ.ย.2518	63,747	41	10	3.12	รองเท้า, เสื้อสูบรถยนต์, ผลิตภัณฑ์โลหะ สิ่งทอ, กระบอ้งบรรจุอาหาร
5.HAN II FIBER	30 ธ.ค.2518	137,252	27	11	10.30	ใยประดิษฐ์, สิ่งทอ, พรหม, ผ้าห่ม, โคมพรหม ของเด็กเล่น

ที่มา

KOREA BUSINESS NO.1/1976 p.39

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2-11

รายชื่อและขนาดของบริษัทการค้าระหว่างประเทศของเกาหลีใต้

สิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2521

(หน่วย: ล้านเหรียญ สหรัฐ.)

<u>รายชื่อบริษัท</u>	<u>เงินลงทุน</u>	<u>ยอดขายสุทธิ</u>	<u>จำนวนพนักงาน (คน)</u>
1. Daewoo Industrial Co., Ltd.	84.30	809.90	12,000
2. Samsung Co., Ltd.	24.79	574.60	3,700
3. ICC Corporation	13.80	310.10	20,000
4. Hyosung Corporation	10.33	804.80	2,700
5. Bando Sangso Co., Ltd.	8.26	401.40	4,500
6. Sunkyong Ltd.	15.50	346.20	5,800
7. Ssangyong Corporation	6.20	246.10	500
8. Samwa Co., Ltd.	11.36	211.20	13,000
9. Hyundai Corporation	16.53	365.90	600
10. Kumyo & Co., Ime.	10.33	230.80	300
11. Hanil Synthetic Fiber Co.	41.65	350.20	30,000
12. Korea Trading Co.	n.a.	n.a.	n.a.

ที่มา

พูนสิน เฉลิมหงส์. บริษัทการค้าระหว่างประเทศ (หน่วยการอุตสาหกรรม ธนาคารแห่งประเทศไทย), ภาคผนวก หน้า 6

ตารางที่ 2-12

ผลการส่งออกของบริษัทร่วมค้าระหว่างประเทศของเกาหลีใต้ระหว่างปี 2518-21

(หน่วย : ล้านดอลลาร์ สรอ.)

	<u>2518</u>	<u>2519</u>	<u>2520</u>	<u>2521</u>	อัตราเพิ่ม โดยเฉลี่ย (2518-21)	สัดส่วน ต่อร้อยละ 2521
1. Daewoo Industrial Co., Ltd.	170.8	319.0	361.8	705.8	65.1	18.18
2. Samsung Co., Ltd.	226.3	367.2	390.2	493.4	31.7	12.71
3. ICC Corporation	63.7	193.2	297.4	472.3	105.3	12.16
4. Hyosung Corporation	34.3	113.9	152.8	337.8	129.1	8.70
5. Bando Sangso Co., Ltd.	30.8	136.7	198.8	329.6	151.7	8.49
6. Sunkyong Ltd.	64.5	124.6	176.2	283.4	65.1	7.30
7. Ssangyong Corporation	127.0	142.7	117.1	264.5	40.1	6.81
8. Samwo Co., Ltd.	28.1	106.0	167.1	260.6	130.3	6.71
9. Hyundai Corporation	-	-	323.3	259.7	-19.7	6.69
10. Kumyo & Co., Ine.	34.2	99.4	135.0	256.0	105.3	6.59
11. Hanil Synthetic Fiber Co.	137.3	218.1	127.1	188.3	21.8	4.85
12. Korea Trading Co.*	11.9	18.2	23.8	31.3	38.4	0.81
	928.9	1,839.0	2,470.6	3,882.7	63.2	100.0

หมายเหตุ * เป็นของรัฐบาล ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดย่อมในการส่งผลิตผล

ไปจำหน่ายในต่างประเทศ

ตารางที่ 2-13

ผลการนำสินค้าเข้าของบริษัทการค้าระหว่างประเทศของเกาหลีใต้ระหว่างปี

2519 - 2521

	<u>2519</u>	<u>2520</u>	<u>2521</u>	<u>อัตราเพิ่มเฉลี่ย</u> <u>2519-21</u>	<u>สัดส่วนต่อร้อยละ</u> <u>ปี 2521</u>
Daewoo Industrial Co., Ltd.	51.5	50.1	55.0	+ 3.53	9.13
Samsung Co., Ltd.	23.3	23.5	40.0	+ 35.54	6.64
ICC Corporation	35.6	75.1	58.5	+ 44.43	9.71
Hyosung Corporation	8.7	25.6	45.0	+135.01	7.47
Bando Sangso Co., Ltd.	20.1	45.0	48.5	+ 65.83	8.05
Sunkyong Corporation	23.0	56.2	97.9	+109.27	16.25
Ssangyong Corporation	27.6	43.5	58.0	+ 45.47	9.23
Samwo Co., Ltd.	6.9	17.0	45.0	+155.54	7.47
Hyundai Corporation	-	1.2	24.6	-	4.08
Kumyo & Co., Ltd.	16.9	14.8	50.0	+112.70	8.30
Hanil Synthetic Fiber Co.	50.0	60.9	79.8	+ 26.41	13.25
Korea Trading Co.	21.2	29.7	n.a.	-	-
รวม	284.8	442.6	602.3	45.75	100.00

ตารางที่ 2-14

ตารางแสดงประเภทสินค้า, มูลค่าและสัดส่วนของการนำเข้า-ส่งออกของประเทศเกาหลีใต้ พ.ศ.2525

<u>การนำเข้า</u>			<u>การส่งออก</u>		
<u>ประเภทสินค้า</u>	<u>มูลค่า¹</u>	<u>%</u>	<u>ประเภทสินค้า</u>	<u>มูลค่า²</u>	<u>%</u>
Food and direct consumer goods	1,738.2	7.2	Food and direct consumer goods	1,223.8	5.6
Industrial materials and fuels	15,516.0	64.0	Crude material and fuels	718.1	3.3
Crude oil	6,102.8	25.2	Light industrial products	9,495.0	43.4
Chemicals	1,320.4	5.4	Textile products	5,757.8	26.3
Iron and steel products	752.8	3.1	Plywood & wood manufactures	293.1	1.3
Wood and lumber	641.9	2.6	Footwear	1,152.5	5.3
Capital goods	6,232.7	25.7	Chemicals and heavy industrial products	10,416.5	47.7
Machinery	2,351.0	9.7	Chemicals	339.7	1.6
Electric and electronic- machinery	2,075.4	8.6	Iron and steel products	3,043.0	13.9
Transportation equipment	1,277.2	5.3	Ships	2,831.7	13.0
Durable and non-durable- consumer goods	763.9	3.1	Machinery	647.2	3.0
TOTAL	24,250.8	100.0	Electronic products	1,749.1	8.0
			TOTAL	21,853.4	100.0

ที่มา Korea Trade Promotion Corporation, How To Trade With Korea(1983), p.20.22

หมายเหตุ 1 เป็นมูลค่า CIF รวบรวมตามหลักเกณฑ์ของศุลกากร

2 เป็นมูลค่า FOB รวบรวมตามหลักเกณฑ์ของศุลกากร

ตารางที่ 2-15

ตารางแสดงรายชื่อประเทศคู่ค้า, มูลค่าและสัดส่วนของปริมาณการค้ากับต่างประเทศของประเทศเกาหลีใต้

พ.ศ.2525 (หน่วย US \$ '1,000,000)

รายชื่อประเทศ	การนำเข้า		รายชื่อประเทศ	การส่งออก	
	มูลค่า ¹	%		มูลค่า ²	%
USA	5,955.8	24.6	USA	6,243.2	28.6
JAPAN	5,305.3	21.9	JAPAN	3,388.1	15.5
SAUDI ARABIA	3,213.4	13.2	HONG KONG	903.8	4.1
KUWAIT	819.2	3.4	SAUDI ARABIA	1,125.4	5.1
AUSTRALIA	912.9	3.8	WEST GERMANY	757.9	3.5
WEST GERMANY	680.3	2.8	UK	1,102.6	5.0
MALAYSIA	609.6	2.5	CANADA	442.8	2.0
CANADA	485.0	2.0	FRANCE	263.6	1.2
UK	402.8	1.7	INDONESIA	383.1	1.7
INDONESIA	682.5	2.8	NETHERLANDS	350.6	1.6
TAIWAN	280.4	1.1	SINGAPORE	380.8	1.7
FRANCE	223.8	0.9	AUSTRALIA	307.4	1.4
OTHERS	4,679.8	19.3	TAIWAN	206.8	1.2
			OTHERS	5,997.3	27.4
TOTAL	24,250.8	100.0	TOTAL	21,853.4	100.0

ที่มา BANK OF KOREA

Korea Trade Promotion Corporation, How To Trade With Korea (1983) p.20,22

1 เป็นมูลค่า CIF รวบรวมตามหลักเกณฑ์ของศุลกากร และ 2 เป็นมูลค่า FOB รวบรวมตามหลักเกณฑ์ของศุลกากร